

Giữ ranh giới trong thời đại mạng xã hội

ISSN: 2734-9195 13:50 27/10/2025

Tôn trọng không gian tâm linh cũng là tôn trọng chính mình. Khi ta hạ máy xuống, khép lại điện thoại, dành những giây phút lắng lòng để niệm Phật, tưởng nhớ, hay đơn giản là giữ chính niệm, đó mới là cách cúng dường đúng nghĩa.

Tác giả: **Trà Bình**

Chúng ta đang sống trong thời đại mà chỉ cần một cú chạm tay, là khiến hình ảnh và câu chuyện có thể lan đi khắp thế giới. Sự tiện lợi ấy sẽ làm cho đời sống trở nên phong phú hơn, nhưng đồng thời, cũng làm nhòe đi ranh giới giữa những chia sẻ liên quan đến sự xâm phạm. Đặc biệt, khi công nghệ bước chân vào những không gian vốn thuộc về tĩnh lặng và thiêng liêng - như chùa chiền, tang lễ, hay khoảnh khắc viên tịch của một bậc chân tu... Nên câu hỏi về giới hạn văn hóa trở nên cấp thiết hơn bao giờ hết.

Có lẽ, điều chúng ta cần là học cách ứng xử với **mạng xã hội** bằng tâm thế tỉnh thức. Một bức ảnh, một đoạn clip, nếu không được đặt trong tinh thần tôn trọng, có thể vô tình làm tổn thương những giá trị sâu thẳm mà đạo Phật vẫn gọi là “*tâm cung kính*”.

Ở nơi người khác đang hành lễ hay tiễn biệt, sự yên lặng nhiều khi là cách thể hiện lòng thành trọn vẹn nhất. Không ít người biện minh rằng “*chụp ảnh để lưu giữ làm kỷ niệm*”, nhưng thử nghĩ xem, nếu trong khoảnh khắc yếu mềm nhất của người thân mình, có ai đó đưa máy lên ghi lại và đăng lên mạng, ta sẽ cảm thấy thế nào? Sự cảm thông chính là thước đo của văn minh, chứ không phải số lượng người xem hay lượt thích.

Hình ảnh chỉ mang tính chất minh họa (sưu tầm).

Chúng ta đang dần quên rằng: có những điều càng thiêng liêng, thì càng nên được giữ kín. Cái đẹp của đạo, của lòng người không nằm trong tấm ảnh, thước phim mà trong cách ta biết cúi đầu trang nghiêm. Văn hóa không phải là sản phẩm của **công nghệ**, mà là hành vi của con người, nên phải biết dừng lại đúng lúc.

Tôn trọng không gian tâm linh cũng là tôn trọng chính mình. Khi ta hạ máy xuống, khép lại điện thoại, dành những giây phút lắng lòng để niệm Phật, tưởng nhớ, hay đơn giản là giữ chính niệm, đó mới là cách cúng dường đúng nghĩa. Một lời cầu nguyện, một nén tâm hương lặng lẽ, đôi khi mang ý nghĩa sâu xa hơn cả ngàn tấm ảnh, hàng trăm thước phim.

Trong thời đại số, ranh giới giữa thiện ý và vô minh rất mỏng. Vì thế, mỗi người cần tự dựng cho mình một hàng rào của nhận thức, phải biết nơi nào nên dừng lại, điều gì nên giữ. Sự tôn nghiêm không thể được định nghĩa bằng công nghệ, mà chỉ có thể được bảo vệ bởi tâm thành.

Giữ được sự yên tĩnh cho chốn thiêng chính là giữ gìn phần trong sáng nhất trong tâm ta, phần mà không thiết bị nào có thể quay, chụp lại được.

Tác giả: **Trà Bình**